

Sárándi József

Morbid elégia

K.E. emlékének

Te csalsz! – hallom egy régi vasárnap délutánból
 mikor a rozoga sezlonon a negyedik numerát produkáltuk
 pedig hát éltes tinédzserként sem loptam a spermát
 (Tudom holtodban is megbocsátasz s a hírlapíró is
 elégedett ki a múltkorában erotikus verseim ürügyén
 disznó kis cikket kanyarított a Vármegyei Trombitába
 hiányolván az aktusok száma mellől az időtartamot
 "Botránys" opuszom kissé félszegebb Balassinkénál
 ki kapásból megadta a bécsi kupleráj címét
 illetett hölgye nevét sem titkolva el
 indiszkrétnek mégsem mondanám hisz e gesztus
 poéta-ősöm fényes önértéktudatáról árulkodik –
 mert bizony rang a szerelmi számlátrán
 egy nagy költő volt kedvesébe kóstolni ma is)
Találkozunk mi még! – írtad később
 Téged is elengedtelek kívánt s kívánó nők miatt
 Ádázul hitted: tanító testeddel mérközni Hozzád visszatérek
 Hódolatodban talán megmártóztam volna újra
 ha hetvenegy dühöngő nyarán az Alkalmi Motoros
 Jelenséged hirtelen át nem röpíti másik dimenzióba